

‘Un bon poema té música pròpia i si li estires el fil, la melodia surt sola’

Sílvia Pérez Cruz emprèn la seva carrera en solitari al Teatre Municipal.

ALBERT CORNELLÀ GIRONA

Després d'una intensa etapa col·laborant amb diversos artistes, Sílvia Pérez Cruz és a punt de publicar el seu primer àlbum en solitari, 11 de novembre. Es tracta d'un disc dedicat al seu pare, Càstor Pérez, a qui a més retrà homenatge amb dos concerts, el dia 10 de novembre al Teatre Municipal de Girona, quan fa un any de la seva mort, i l'11 de novembre al Teatre Coliseum de Barcelona, dia en què faria 56 anys. Sobre l'escenari estarà acompanyada d'amics com Mario Mas o Raül Fernandez "Refree", entre d'altres.

Ha arribat l'hora de veure Sílvia Pérez Cruz en solitari? La meua carrera com a intèrpret segueix endavant. He deixat els grups amb més identitat, tot i que mantindré les col·laboracions, però només aquelles que em donen certa llibertat. Ara començo l'etapa en solitari amb cançons que he anat component en els

últims cinc anys. Puc dir que ara em centro més en la meua vessant com a compositora en solitari.

Com valora l'experiència de girar al costat de Toti Soler?

Em sento molt afortunada de poder treballar amb gent molt bona que sempre busca reinventar-se i que obren les portes a la gent més jove. Et fan gaudir de la música. Amb en Toti volem molt alt. Es nota tot el que ha viscut, té un so molt especial i molta energia, i es molt generós.

Tot i que sempre se l'ha identificat com una cantant de flamenc, el seu repertori també inclou fado, jazz o cançó de taverna, entre d'altres gèneres. Creu que és positiu obrir-se a diversos estils?

En el meu cas ha estat molt positiu, ja que mai he volgut ser especialista en cap estil, però sí tenir el meu propi llenguatge. Sempre he estudiat música i aquest és un aprenentatge, un camí infinit. Ha estat bàsic estar en contacte amb estils tan diferents. Ara he trobat una manera molt meua de cantar. Em ve de gust afegir-hi la part compositiva. M'agrada participar en molts projectes, però és una qüestió de temps i al final has de triar. Tot plegat, però, ha estat una experiència molt positiva i enriquidora.

Com serà el concert de dijous al Teatre Municipal de Girona?

Des del principi tenia clar que volia fer una mena de trobada familiar en record al meu pare. El dia 10, que va morir, i el dia 11, que va néixer. S'hi ha anat sumant gent i la història s'ha anat fent més gran. És quelcom vital per mi. Tinc ganes de cantar-li al meu pare i he escollit cançons que li agradaven a ell, i d'altres que cantàvem els dos junts, com Diez años Alfonsina y el mar, entre d'altres. També interpretaré cançons meves i alguna havanera. En aquests dos recitals, vull conservar la part íntima que ell sempre defensava i que es basa en dues guitarres, dos violoncels, la viola i el violí.

I la percussió...

Hi haurà unes quantes sorpreses al llarg del concert, una d'elles és la participació dels integrants del grup de percussió Coetus. Al principi serà un recital molt íntim, amb la guitarra i el so de fusta com a fil conductor i acabarem amb més energia.

La relació amb Raül Fernández "Refree", un dels músics i productors amb més prestigi del panorama actual, està marcant la seva trajectòria en solitari...

En Raül és un dels meus millors amics i portem molt temps fent coses junts. Ha estat un gran descobriment, perquè tot i que venim de mons diferents, compartim la mateixa estructura, la mateixa manera d'entendre la música. És un músic molt sincer i amb molt d'estómac. Li vaig demanar que m'ajudés perquè volia algú que m'entengués a la perfecció. Ha estat fantàstic i ens ho passem pipa. Tenim telepatia musical.

Ha posat música a una sèrie de textos de poetes com Maria Mercè Marçal, Maria Cabrera o Feliu Formosa. Música i poesia van de la mà?

Si, crec que la poesia ben feta té molt a veure amb la música. Un bon poema té música pròpia i si li estires el fil, la melodia surt sola. És un plaer posar música a un poema.

Quines expectatives té de cara al proper any 2012?

Vull estar tranquil·la. Visc un procés de canvi, he fet una metamorfosi i ara vull començar a tocar de peus a terra, gaudir del disc i trobar l'estabilitat. Després de l'esforç de pujar, ara m'agradaria poder començar a baixar de la muntanya. Tinc feina i considero que sóc molt afortunada de poder fer el que m'agrada i del tracte que rebo. Podriem dir que estic una mica de ressaca, i ara vull gaudir del nou camí.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/11/06/poema-musica-propia-estires-melodia-surt-sola/527462.html?utm_source=rss